Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 592 van 25 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. DESENFANS**
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van *"Palestijnse nationaliteit"* te zijn, op 8 april 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 26 maart 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "*RvV-wet*").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 augustus 2026.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 2.45 van de RvV-wet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. De beschikking is gemotiveerd als volgt:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)" van 26 maart 2026, genomen door de adviseur van de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 30 december 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland en er tevens verblijfsdocumenten verkreeg als statushouder geldig tot 29 december 2026 (Landeninformatie, nr. 1, Antwoord Griekse Asieldiensten). Hij verkreeg ook een Grieks

reisdocument geldig tot 18 januari 2029 (Ibid.). Verzoeker betwist dit niet (DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vragen 23 en 27; NPO p. 6).

3. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er bijzondere procedurele noden waren, maar dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers rechten werden gerespecteerd evenals dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Zo stelde de bestreden beslissing het volgende vast:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Zo werd uw eerste persoonlijk onderhoud stopgezet aangezien niet meer gegarandeerd kon worden dat aan uw procedurele rechten en verplichtingen kon worden voldaan. U werd vervolgens uitgenodigd voor een tweede persoonlijk onderhoud, waarbij in tegenstelling tot uw eerste onderhoud, u weldegelijk in staat bleek om op gedegen manier op de vragen te antwoorden en uw asielrelaas uiteen te zetten.

Behalve suikerziekte, aambeien, tandproblemen en psychologische problemen maakt u geen melding van andere gezondheidsproblemen (CGVS-1 p. 3-4). Over uw psychologische problemen verklaart u dat u 's nachts paniek en angstaanvallen krijgt dat u hierdoor slaapproblemen en stress heeft. U verklaart een behandeling te volgen en medicijnen te krijgen (CGVS-1 p. 4).

U verklaarde aan het begin van uw eerste onderhoud dat u in de nacht voorafgaand aan uw gehoor slaapmiddelen had genomen en de ochtend van uw gehoor antibiotica had genomen (CGVS-1 p. 3). Toen u begon te huilen werd u alle tijd gegeven om even op adem te komen (CGVS-1 p. 3). Wanneer doorheen uw onderhoud werd opgemerkt dat u het moeilijk begon te krijgen, werd u gevraagd of er iets kon worden gedaan opdat u beter de vragen zou kunnen begrijpen en erop antwoorden (CGVS-1 p. 4, 6). Toen u niet meer in staat was te antwoorden op de vragen en gewoon voor zich uitstaarde, werd uw eerste onderhoud stopgezet (CGVS-1 p. 9).

Bij uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u het goed te stellen en zei u over uw medische problemen dat het over het algemeen goed gaat (CGVS-2 p. 2). In tegenstelling tot bij uw eerste persoonlijk onderhoud werden bij uw tweede onderhoud geen elementen opgemerkt die om een stopzetting van het onderhoud vroegen, noch om specifieke steunmaatregelen. Uit een analyse van het verloop van uw tweede onderhoud blijkt dat de kwaliteit van de interactie goed was en dat u op gedegen manier kon antwoorden op de vragen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

4. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- "in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",
- "Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",
- "Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het

beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- "alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";
- "Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";
- "Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".
Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat "alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie".

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

5. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals een rapport van Human Rights Watch "World Report 2025: Greece", is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

6. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de bestreden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

7. Verzoeker stelt dat hij een kwetsbaar persoon is met meerdere, cumulatieve gezondheidsproblemen. Hij lijdt aan suikerziekte, een chronische aandoening die regelmatige opvolging vereist. Daarnaast kampte hij in Griekenland met ernstige tandproblemen, zo pijnlijk dat hij verklaarde "zand te moeten eten om de pijn te verzachten". Zijn mentale gezondheid is volgens verzoeker eveneens precair; hij lijdt aan paniek- en angstaanvallen, slaapproblemen en stress, wat resulteert in psychologisch lijden en concentratieproblemen.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft, blijkt uit het administratief dossier niet dat verzoeker psychische of fysieke problemen heeft die een bijzondere kwetsbaarheid tot gevolg zouden hebben die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. De Raad verwijst naar de volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

"U heeft geen ernstige kwetsbaarheden die een terugkeer naar Griekenland verhinderen en heeft geen gegronde vrees voor een gebrekkige behandeling van uw medische problemen:

U stelt dat u een gebrek aan medische zorgen in Griekenland vreest (CGVS-2 p. 10) en dat er geen psychologische hulp beschikbaar is in Griekenland, maar u gevraagd of u zelf heeft geprobeerd om er psychologische hulp te zoeken antwoordt u ontwijkend en naast de kwestie. Wanneer u wordt doorgevraagd over de beweerde niet beschikbaarheid van dergelijke hulp in Griekenland, antwoordt u wederom ontwijkend en stelt dat uw meest urgente medische probleem uw tanden waren en zwijgt u over het gebrek aan psychologische hulp of uw nood daaraan in Griekenland (CGVS-2 p. 11). Uw bewering dat er geen psychologen zijn in Griekenland staaft u niet (CGVS-2, p. 11)

Bovendien verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u weldegelijk werd behandeld in Griekenland. U ging naar het ziekenhuis, waar u kosteloos werd onderzocht, een voorschrift afgeleverd werd voor betalende medicatie en vervolgens werd doorverwezen naar een privéarts (zie administratief dossier – bijkomende vragen M-status Griekenland, CGVS-2 p. 10-11). U verklaart dat er geen tandvullingen worden gedaan in openbare ziekenhuizen. Dat u voor bepaalde medische zorg doorverwezen wordt en/of een voorschrift voor betalende medicatie krijgt wijst er echter niet op dat u geen toegang heeft tot gezondheidszorg en uw rechten als begunstigde van internationale bescherming niet kan laten gelden. U toont overigens niet aan dat de door u benodigde medische zorg niet beschikbaar is in openbare ziekenhuizen.
U verklaart dat u geen Grieks AMKA-nummer heeft aangevraagd om u aan te sluiten bij de sociale zekerheid (CGVS-2 p. 3). Uit het voorgaande blijkt dat uw beweerde vrees voor een gebrek aan gezondheidszorg in Griekenland ongegrond is.

Toen u bij aankomst in België psychologische hulp werd geboden, heeft u dit geweigerd (CGVS-2 p. 11). U stelt in de afgelopen maanden slechts één arts te hebben geconsulteerd hiervoor en dat u momenteel geen nieuwe afspraak kan vastleggen omdat de arts in het opvangcentrum op vakantie is (CGVS-2 p. 3). Wanneer u opheldering wordt gevraagd over de reden waarom u in de laatste drie maanden maar één afspraak heeft kunnen maken, herhaalt u eenvoudig weg dat u nog een tweede afspraak moet maken (CGVS-2, p. 3). Nochtans verblijft u reeds sinds lange periode in België en ettelijke maanden in het opvangcentrum. Gevraagd naar wat u zelf kan vertellen over uw nood aan psychologische opvolging, verwijst u naar ademhalingsproblemen tijdens uw slaap. U stelt dat het nu beter gaat met deze slaapproblemen (CGVS-2 p. 3). U verklaart voorts dat u diabetes en aambeien heeft en dat uw tandprobleem inmiddels is opgelost (CGVS-1, p. 3 en CGVS 2, p. 2-3) Uit voorgaande blijkt aldus niet dat u aan medische problemen lijdt die een dermate complexe behandeling vereisen of uw autonomie dermate ernstig beperken dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk zou zijn voor u."

“De documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het meest recente medisch document van december 2025 maakt slechts melding van anale pijn en diarree. Hieruit worden geen elementen afgeleid die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan. Het medisch document dat u neerlegt van november 2025 maakt melding van psychologisch lijden, tandproblemen, slaap- en concentratieproblemen en angst- en depressiegevoelens. Het attest stelt verder dat het belangrijk is om een psychologische behandeling op te starten. U legt geen recenter medisch document neer waaruit enige pathologie, urgentie, ernst of noodzakelijke behandeling van uw beweerde problemen uit kan blijken. Bovendien verklaarde u tijdens uw meest recente persoonlijk onderhoud dat u het over het algemeen goed stelt en u behalve uw suikerziekte en aambeien geen noemenswaardige problemen ondervindt (CGVS-2 p. 2).”

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

8. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 29 december 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Verzoekers betoog over de problemen die voorkomen bij het vernieuwen van de Griekse verblijfsvergunning is aldus niet dienstig, mede gelet op de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing hieromtrent.

Verzoeker toont aldus niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

9. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker aldus verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen, wat blijkt uit de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

“U heeft geen poging ondernomen om u op duurzame en permanente wijze in Griekenland te vestigen:
• Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u (relatief) korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen.
• U stelt meermaals dat u reeds aan het begin van uw migratietraject in Gaza het voornemen had om naar België te komen (CGVS-1 p. 5, 7). Dit spreekt uw bewering van een oprechte en daadwerkelijke poging om u te vestigen in Griekenland tegen.
• Gevraagd wat u in de drie maanden dat u in het opvangcentrum verbleef heeft gedaan ter voorbereiding van uw integratie in Griekenland, antwoordt u dat u naar Kreta ging omdat u hoorde dat er daar werk was. Dat deed u echter na uw verblijf in het opvangcentrum.
U heeft zich niet geïnformeerd over de administratieve stappen die nodig zijn voor het verkrijgen van sociale zorgen of tewerkstelling, hetgeen nochtans verwacht kan worden indien u zich daadwerkelijk in Griekenland wilde vestigen (CGVS-2 p. 6).
• U weet niet wat een AFM oftewel Grieks belastingnummer is. U heeft er al eens over horen praten maar weet niet waartoe het dient (CGVS-1 p. 9 en CGVS-2 p. 3). U zegt nochtans dat uw focus lag op het vinden van werk (CGVS-2 p. 7) hetgeen allerminst in overeenstemming te brengen is met het feit dat u verklaart niet te weten wat een AFM-nummer is.
• Toen een potentiële werkgever interesse toonde en u naar een AFM-nummer vroeg, had u al besloten om daar hoe dan ook geen werk aan te nemen omdat u vond dat er te veel muggen waren (CGVS-1, p. 8 en CGVS-2 p. 6). Het gegeven dat u een legale arbeidskans afslaat omdat er te veel muggen zijn, staat haaks op uw beweerde vrees voor gebrek aan werk in Griekenland.
• U stelt dat u op zoek was naar een huurwoning maar dat de prijzen te hoog waren voor u (CGVS-2 p. 9). Het hebben van een minstens beperkt inkomen is echter een vereiste om een (gedeelde) basiswoning te kunnen betalen. Gezien u een legale arbeidskans afsloeg (cfr supra) kan niet worden gesteld dat u buiten uw wil in de onmogelijkheid verkeerde om met een basisinkomen een bescheiden basiswoning te huren.
• U heeft, met uitzondering van uw inschrijving bij een organisatie die financiële steun zou geven aan huurders en waarvan u de naam en locatie niet meer kent, niet geprobeerd om financiële of andere soort steun te verkrijgen in Griekenland (CGVS-1, p. 8, CGVS-2, p. 4, 7). Toen die ene organisatie u niet contacteerde na uw inschrijving hebt u geen verdere opvolging gedaan. U heeft evenmin elders hulp gezocht. Uw bewering dat er geen hulp bestaat in Griekenland staaft u niet.”

Verder wijst de bestreden beslissing terecht op verzoekers zelfredzaamheid:

“U bent voldoende zelfredzaam om u in Griekenland te vestigen. Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien. Dit risico is voor u beperkt:
• U heeft professionele ervaringen in verschillende sectoren en werkte onder meer als chauffeur, lasser en als arbeider in de bouwsector (CGVS-1 p. 4). Deze ervaringen kan u gebruiken bij het zoeken naar werk in Griekenland.
• Een uitbater van een groentewinkel wilde u werk bieden als u de nodige documenten kon voorleggen (CGVS-2 p. 6). Hieruit volgt dat u weldegelijk in de mogelijkheid was om legaal werk te krijgen en u dit naar analogie opnieuw het geval kan zijn bij terugkeer naar Griekenland.
• Na een periode van dakloosheid wist u werk te vinden in het illegale circuit en wat geld bijeen te sparen om een gedeelde woning te vinden waar u enige tijd verbleef (CGVS-2 p. 5). Hoewel u deze kamer verliet omdat u vond dat de huurprijs niet in verhouding stond met de kleine oppervlakte die u moest delen met anderen, kan hieruit worden afgeleid dat u ondanks de moeilijke situatie waarin u zich bevond, een basisonderkomen kon vinden.

U beschikt over een gedegen netwerk om u te ondersteunen bij een terugkeer naar Griekenland. Toen u in Griekenland in geldnood zat, kon uw broer in Canada geld overmaken naar u (CGVS-2 p. 9). Dit heeft hij meerdere keren gedaan, voor een bedrag van in totaal zo’n 2500 euro (CGVS-2 p. 10). U haalt geen elementen aan waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw beroep zou kunnen doen op financiële hulp van deze broer, minstens om de periode vanaf uw terugkeer tot u zelf in uw levensonderhoud kan voorzien te overbruggen.”

Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien, mede gelet op zijn zelfredzaamheid, netwerk, en keuzemogelijkheden.

10. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en xenofobie moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland.

11. Hoewel de beschikbare informatie aldus getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

2. Verzoeker heeft een verzoek tot horen ingediend dat is gemotiveerd als volgt:

"De beschikking stoelt op enkele kennelijke beoordelingsfouten inzake de feitelijke en juridische situatie van verzoeker in Griekenland, waarbij actuele en doorslaggevende landeninformatie, in het bijzonder het gezaghebbende AIDA Country Report: Greece (2025 Update), ongelezen dan wel gepasseerd blijft. Een louter schriftelijke afhandeling zou de rechten van verdediging fundamenteel schenden, aangezien een mondelinge toelichting, in de vorm van een interactief debat, onontbeerlijk is om aan te tonen dat de bijzonder hoge drempel inzake onmenselijke of vernederende behandelingen, zoals uiteengezet in de arresten Ibrahim en Jawo van het Hof van Justitie, in casu wel degelijk is bereikt. Het louter afwijzen van de grieven op papier doet onrecht aan de complexe, elkaar versterkende factoren die tot verzoekers uitzichtloze situatie hebben geleid.

Verzoeker betwist in het bijzonder de randnummers 7, 8 en 9 uit uw beschikking op volgende gronden, welke stuk voor stuk om een nadere toelichting ter zitting smeken:

1. De vermeende "zelfredzaamheid" en de onmogelijkheid tot formele tewerkstelling (rn. 9)

In de beschikking wordt verzoeker tegengeworpen dat hij onvoldoende inspanningen zou hebben geleverd om werk te zoeken en een fiscaal nummer (AFM) te bekomen.
Verzoeker zou een "legale arbeidskans hebben afgeslagen" en zijn periode in het illegale circuit zou paradoxaal genoeg zijn "zelfredzaamheid" bewijzen.
Deze lezing van de feiten rukt de verklaringen van verzoeker, afgelegd tijdens zijn gehoor, volledig uit hun context. Verzoeker sloeg geen structurele, waardige en veilige baan af uit onwil of gemakzucht. Hij ontvluchtte als volstrekt kwetsbare dakloze onmenselijke en uitbuitende omstandigheden, waarin hij werd blootgesteld aan misbruik op de informele arbeidsmarkt. Het gelijkstellen van de weigering om zich te laten uitbuiten met een weigering om legaal te werken, getuigt van een manifeste miskenning van de precaire realiteit op de Griekse arbeidsmarkt voor vluchtelingen.
Bovendien gaat de beschikking ten onrechte voorbij aan de objectieve en onoverkomelijke administratieve belemmeringen in Griekenland. Uit het recente AIDA Country Report: Greece (2025 Update) volgt duidelijk dat statushouders verstrikt raken in een administratieve vicieuze cirkel. Enerzijds is een fiscaal identificatienummer (AFM) een absolute voorwaarde voor het verkrijgen van een legaal arbeidscontract. Anderzijds vereist de Griekse regelgeving sinds 1 april 2024 dat men voor de noodzakelijke activering van het sociaal zekerheidsnummer (AMKA) reeds een geregistreerd arbeidscontract op het nationale ERGANI-platform moet kunnen voorleggen (AIDA 2025 Update, p. 290). Er is hierdoor sprake van een onoplosbare administratieve impasse.
Dat verzoeker zich genoodzaakt zag om informeel werk te verrichten (zwartwerk) om louter in zijn elementaire levensonderhoud te kunnen voorzien, toont dan ook geenszins zijn zogenaamde zelfredzaamheid aan. Het bevestigt veeleer zijn verregaande marginalisering en de feitelijke onmogelijkheid om op wettelijke wijze deel te nemen aan het sociaal-economisch verkeer. Een mondelinge toelichting ter terechtzitting is bijgevolg onontbeerlijk. Dit stelt verzoekende partij in staat om de individuele impact van deze systemische obstakels nader te duiden, in plaats van de gevolgen van dit disfunctionele administratieve apparaat – dat effectieve integratie de facto verhindert – eenzijdig aan verzoeker tegen te werpen.

2. Medische kwetsbaarheid en de de facto uitsluiting van zorg (rn. 7 & 8)

U stelt in randnummers 7 en 8 vrij laconiek dat verzoekers vrees voor een gebrek aan medische zorgen ongegrond is, mede omdat hij naar uw oordeel "geen AMKA heeft aangevraagd" en hij simpelweg, met het nodige initiatief, zijn rechten "had kunnen laten gelden".

Dit verwijt is zowel onterecht als feitelijk onjuist. Het negeert volledig de impact van de zojuist vermelde, ingrijpende wetswijziging van april 2024 aangaande de AMKA. Zonder de mogelijkheid op legaal werk, kón verzoeker zijn AMKA wettelijk noch feitelijk activeren (AIDA 2025 Update, p. 290-291). Zonder een geactiveerde AMKA is de toegang tot de reguliere, publieke gezondheidszorg in Griekenland simpelweg uitgesloten. Dit geldt overigens in gelijke mate voor de toegang tot de uiterst schaarse publieke voorzieningen voor daklozenopvang (AIDA 2025 Update, p. 282). Verzoeker kampte gedurende zijn verblijf in Griekenland onmiskenbaar met ernstige, onbehandelde fysieke klachten – waaronder suikerziekte en verwaarloosde tandproblemen die zijn algemene gezondheid aantastten – alsook met accuut psychisch lijden, zich uitend in frequente angstaanvallen als gevolg van zijn uitzichtloze bestaan op straat. Hem vervolgens doodleuk tegenwerpen dat hij formulieren niet heeft aangevraagd, terwijl het Griekse staatsapparaat hem de facto en de jure de toegang daartoe onmogelijk maakte door zijn combinatie van dak- en werkloosheid, komt neer op een ontoelaatbare omkering van de bewijslast. Het is aan de autoriteiten om toegankelijke procedures te voorzien, niet aan de verzoeker om het onmogelijke te presteren. De Raad kan dergelijke dwingende landeninformatie in het licht van zijn concrete medische noden niet zonder meer in een schriftelijke procedure terzijde schuiven en afdoen met de algemene stelling dat hij rechten "had kunnen laten gelden" die in de praktijk volstrekt onbereikbaar waren.

3. De misvatting omtrent het "gedegen netwerk" (rn. 9)

Tot slot wordt in randnummer 9 gesteld dat verzoeker over een "gedegen netwerk" beschikt, simpelweg omdat zijn broer vanuit Canada financiële steun heeft overgemaakt (circa 2.500 euro).
Ook hier verzoekt verzoeker om gehoord te worden teneinde deze feitelijke fout recht te zetten. Zoals tijdens het gehoor werd beklemtoond, was dit geld blinde noodhulp bedoeld om een tent te bekostigen voor hun familie in het door oorlog verwoeste Gaza. Een broer in Canada vormt naar geen enkele juridische of praktische maatstaf een lokaal beschermend netwerk in Griekenland. Het feit dat verzoeker op de straten en stranden van Rhodos en Kreta moest overleven, bewijst juist de absolute afwezigheid van enig vangnet ter plaatse. Deze specifieke financiële transactie mag door de Raad niet worden omgebogen tot een bewijs van een vermeend duurzaam bestaan in de lidstaat.

4. Besluit

De beschikking van 29 juli 2026 deelt de grieven van verzoeker kunstmatig op en beoordeelt ze elk afzonderlijk. Dit is echter strijdig met de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie, dat de beoordeling van de cumulatieve effecten vereist. Extreme dakloosheid, de structurele onmogelijkheid om legaal te werken, de daaruit volgende uitsluiting van medische zorg, en de psychische kwetsbaarheid van verzoeker: deze elementen samen storten verzoeker ontegensprekelijk in een toestand van verregaande materiële deprivatie, buiten zijn eigen wil om. De afweging of de drempel van artikel 4 EU-Handvest is bereikt, kan in casu niet zorgvuldig worden gemaakt zonder een debat op de zitting waarbij de actuele landeninformatie aan de individuele feiten wordt getoetst."

3. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer met een psychologisch verslag van 17 september 2026 van klinisch psycholoog A.M. die verzoeker sinds 12 februari 2026 opvolgt via tweewekelijkse sessies. De redenen van de opvolging worden uiteengezet, als ook de klinische elementen. Er is sprake van rouw, schuldgevoelens en familiale druk, traumatische ervaringen in Griekenland en een beschrijving van de actuele symptomen. De evolutie en verdere evolutie worden tot slot toegelicht.

4.1. De advocaat van verzoeker beklemtoont ter terechtzitting het kwetsbaar profiel van verzoeker en verwijst verder naar het verzoekschrift en de stukken. Verzoeker zelf wenst ter terechtzitting niets toe te voegen.

4.2. De Raad erkent de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft.

De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar zijn kwetsbaarheid, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking en hierboven verder werd beoordeeld. Een loutere verwijzing naar een recenter AIDA-rapport ("*2025 Update*") en een herhaling van zijn afgelegde verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud in het verzoek tot horen, doet geen afbreuk aan de gemaakte analyse in de beschikking van 29 juli 2026.

Uit het neergelegde medische attest blijkt weliswaar dat verzoeker kampt met psychische problemen, maar niet dat hij een bijzonder kwetsbaar profiel vertoont. Hieruit volgt dat dit op zich niet volstaat om aan te tonen dat hij bij terugkeer naar Griekenland zou worden blootgesteld aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De Raad wijst er verder op dat het bestaan van medische noden en zelfs een verschil in de kwaliteit van de gezondheidszorg tussen lidstaten niet volstaat om een dergelijk risico aan te tonen. Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij in

Griekenland geen toegang zou hebben tot de voor hem noodzakelijke zorgen, noch dat deze zorgen daar volledig onbestaande of ontoegankelijk zouden zijn.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij bij terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

5. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 29 juli 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijfentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	S. VAN CAMP